

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXIII. Gregorii Papae I. Ad Constantinam Avgvstam. De
peruersitate iudicii in Sardinia, Corsica, & Sicilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

simus dominus ipsum dignetur iudicare negotium, aut
sæpe nominatum virum vt ab hac tandem intentione cef-
set deflectere. Si ergo iudicio pietatis vestræ iustissimo, vel
clementibus admonitionibus cesserit, omnipotenti Deo
gratias referimus, atque de concessa per vos omni ecclesiæ
pace gaudemus. Sin autem in eadem diutius contentione
perstiterit, hac de re iam veritatis sententiam certam tene-

Luce 14. 18.

Pron. 16.

Iac. 4.

mus, quæ ait: *Omnis qui se exaltat humiliabitur.* Et rursus scri-
ptum est: *Ante ruinam exaltabitur cor.* Ego autem domino-
rum iussionibus obedientiam præbens, prædicto consa-
cerdoti meo & dulciter scripsi, & humiliter, vt ab hac ina-
nis gloriæ appetitione sese emendet admonui. Si igitur me
audire voluerit, habet deuotum fratrem: si vero in super-
bia persistit, iam quid assequatur aspicio, quia illum sibi ad-
uersarium inuenit, de quo scriptum est: *Deus superbis refi-
stit, humiliibus autem dat gratiam.*

EPISTOLA XXXIII.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD CONSTANTINAM AVGVSTAM.

De peruersitate iudicii in Sardinia, Corsica, & Sicilia.

Gregorius Constantinæ Augustæ.

Grat. 11. q.

1. cap. 8.

Iuo. p. 13. c.

36.

CV M serenissimam dominam sciam de cælesti patria
atque animæ sua vita cogitare, culpam me committe-
re vehementer existimo, si ea quæ pro timore omnipoten-
tis domini sunt suggesta siluero. Dum in Sardinia insu-
la multos esse gentiles cognouissem, eosque adhuc prauæ
gentilitatis more idolorum sacrificiis deseruire, & eius-
dem insulæ sacerdotes ad prædicandum Redemptorem
nostrum torpentes existere, vnum illuc ex Italæ episco-
pis misi, qui multos gentilium ad fidem domino-coope-
rante conuertit. Sed quidam rem mihi sacrilegam nuntia-
uit: quia hi qui in ea idolis immolant, iudici præmium
persoluunt, vt eis hoc facere liceat. Quorum dum qui-
dam baptizati essent, & immolare iam idolis desiuissent,
adhuc ab eodem insulæ iudice etiam post baptismum præ-
mium illud exigitur, quod dare prius pro idolorum im-
molatione confueuerant. Quem cum prædictus episcopus
increparet, tantum se suffragium promisisse respondit,

vt nisi de causis etiam talibus impleri non possit. Corsica vero insula tanta nimietate exigentium, & grauamine premitur exactiōnum, vt ipsi qui in illa sunt, eadem quae exigitur completere vix filios suos vendendo sufficient. Vnde fit vt, derelicta pia republica, possessores eiusdem insulae ad nefandissimam Longobardorum gentem cogantur effugere. Quid enim grauius, quid crudelius a barbaris pati posunt, quam vt constricti atque compressi suos vendere filios compellantur? In Sicilia autem insula Stephanus quidam marinārum partium chartularius, tanta præiudicia, tantasque oppрessiones operari dicitur, inuadendo loca singulorum, atque sine dictione causarum per possessio-nes ac domos titulos ponendo, vt si velim acta eius singula quae ad me peruenierunt dicere, magno volumine hæc ex-plere non possim. Quæ omnia serenissima domina solerter aspiciat, & oppressorum gemitus compescat: hæc enim ego ad piissimas aures vestras peruenisse non suspicor. Nam si peruenire potuissent, nuncusque minime perman-issent. Quæ piissimo domino apto sunt tempore sugge-renda, vt ab anima sua, ab imperio atque a filiis suis tale hoc tantumque facinus peccatiique pondus amoueat. Qui scio quoniam dicturus est, quia nobis in Italiæ expensis transmittitur quidquid de prædictis insulis aggregatur. Sed ego suggero ad hoc, vt etsi minus expensæ in Italia tri-buantur, a suo tamen imperio oppressoru^m * lacrymas com-pescat. Nam & idcirco fortasse tantæ expensæ in hac ter-ra minus ad utilitatem proficiunt, quia cum peccati aliqua admixtione colliguntur. Præcipiant ergo serenissimi domi-ni, nihil cum peccato colligi. Nam scio quia etsi paru^m rei-publicæ attribuitur utilitatibus, ex eo multum respublica adiuuatur. Quod etsi fortasse contingat expensis minoribus minus adiuuari, melius est tamen temporaliter nos non viuere, quam vos ad æternam vitam obstatulum ali-quod inuenire. Quæ enim mentes, qualia viscera paren-tum esse possunt, perpendite, quando filios suos distrahabunt ne torqueantur? Qualiter autem miserendum sit filiis aliorum, hoc bene sciunt qui habent proprios. Vnde mihi hæc breuiter suggestisse sufficiat, ne si ea quæ in his parti-bus aguntur pietas veltra non cognosceret, me apud di-strictum iudicem silentii mei culpa mulctaret.

^{* ad cala-mitates}
Concil. Tom. 13.

Ggg ij